

»Det følger af lov om Post Danmark (nr. 88 af 8. februar 1995) § 4, stk. 1, at Post Danmark er en *selvstændig* offentlig virksomhed, af § 6, stk. 3, at Post Danmarks formue holdes *adskilt* fra statens formue, og af lovens § 7, stk. 1, at Post Danmark betaler staten et beløb for overdragelsen af postvæsenet og at staten indskyder et resterende beløb som *ansvarlig egenkapital (apportindskud)*.

Af de almindelige bemærkninger til ovennævnte lov fremgår det af afsnit B: »Eftersom postvæsenet skal kunne handle mere kommercielt, bør postvæsenet også påtage sig en egenrisiko. Virksomheden skal således selv hæfte for lån og andre forpligtelser, både af hensyn til skatteborgerne og af hensyn til ligestilling med konkurrenterne.«

Af specielle bemærkninger til § 4, stk. 1, fremgår det: »Det følger af Post Danmarks etablering som en selvstændig offentlig virksomhed, at Post Danmark i retlig henseende bliver en fuldgyldig juridisk person. . . . Post Danmark vil som en juridisk enhed kunne optræde selvstændigt i ethvert retsforhold. . . .«

Af specielle bemærkninger til § 6, stk. 1, fremgår det: »Da Post Danmark etableres som en selvstændig juridisk enhed og agerer uden statens økonomiske hæftelse eller garanti, er der tale om et debitorskifte.«

Disse ovenstående henvisninger er blot nogle udpluk fra lovforarbejderne, hvoraf det efter vores opfattelse klart fremgår, at hensigten har været, at Post Danmarks formue og statens formue skal være klart adskilt, og at Post Danmark kun hæfter med egen formue.«

Spm. nr. S 529

Til udenrigsministeren (20/11 95) af:
Jens Løgstrup Madsen (V):

»Vil udenrigsministeren redegøre for sammenhængen mellem bestemmelserne om positiv særbehandling i Europarådets rammekonvention fra 1995 om beskyttelse af nationale mindretal og de generelle frihedsrettigheder i den europæiske menneskerettighedskonvention samt for den danske regerings stillingtagen til denne sammenhæng i forbindelse med vedtagelsen af rammekonventionen?«

Svar (30/11 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal, der blev åbnet for undertegnelse i Strasbourg den 1. februar 1995, indeholder i artikel 4, stk. 2, en bestemmelse, hvorefter deltagerstaterne om nødvendigt skal tage passende forholdsregler med henblik på inden for alle områder af det økonomiske, sociale, politiske og kulturelle liv at fremme den fulde og effektive ligestilling mellem personer, der tilhører et nationalt mindretal, og personer, der tilhører flertallet. I denne henseende skal de tage passende hensyn til de særlige forhold, som personer, der tilhører nationale mindretal, lever under. I artikel 4, stk. 3, fremhæves, at de forholdsregler, der tages i overensstemmelse med foranstående, ikke må anses for diskrimination.

Bestemmelsen er indsat i rammekonventionen under hensyn til, at der i visse henseender kan være et behov for indførelse af særlige foranstaltninger for personer, der tilhører et nationalt mindretal, med henblik på, at de kan opnå reel ligestilling med personer, der tilhører flertallet. Bestemmelsen tilsigter således at sikre princippet om lighed og ikkediskrimination for de personer, der er omfattet af konventionen, men rækker videre end de grundlæggende frihedsrettigheder, der er nedfældet i den europæiske menneskerettighedskonvention. Det bemærkes i denne forbindelse, at den ikkediskriminationsbestemmelse, der indeholdes i artikel 14 i sidstnævnte konvention, kun omfatter de i denne konvention indeholdte rettigheder og friheder.

Da formålet med den omhandlede bestemmelse som nævnt er at skabe en særlig beskyttelse for personer, der tilhører et nationalt mindretal, har regeringen kunnet tilslutte sig den.

Spm. nr. S 530

Til udenrigsministeren (20/11 95) af:
Jens Løgstrup Madsen (V):

»Er de etniske mindretal i Danmark, som er opstået på grund af indvandring af gæstearbejdere og flygtninge, omfattet af Europarådets rammekonvention fra 1995 om beskyttelse af nationale mindretal?«